

Urszula Narożny-Szamałek, Barbara Kirschke, Krzysztof Szamałek

Gorszewice, st. 1, gm. Kaźmierz
Wlkp., woj. poznańskie, AZP 50-24/32

Informator Archeologiczny : badania 26, 38

1992

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Drugi sezon badań. Osada ludności kultury wschodniopomorskiej ze śladami osadnictwa z epoki kamienia oraz wczesnego i późnego średniowiecza.

Badania miały charakter ratowniczy i prowadzone były na obszarze jednej z działek przeznaczonych pod budownictwo jednorodzinne.

Wytyczony wykop miał ok. 70 m² powierzchni. Na gł. ok. 60–65 cm odkryto jamę osadniczą (obiekt nr 27) z wczesnej epoki żelaza. Powyżej, na granicy warstwy ornej, na gł. ok. 35 cm odkryto palenisko (obiekt nr 28), w którym znaleziono fragm. ceramiki średniowiecznej. Fragmenty ceramiki z tego okresu wystąpiły też na powierzchni i w warstwie ornej w obrębie wykopu. Z warstwy ornej pochodzi również odłupek krzemieniowy datowany ogólnie na epokę kamienia.

Dokumentacja i materiały znajdują się w Muzeum Archeologicznym w Gdańsku.

Badania będą kontynuowane.

Gorszewice, st. 1
gm. Kaźmierz Wlkp., woj. poznańskie
AZP 50-24/32

Muzeum Archeologiczne w Poznaniu

Badania prowadziła mgr Urszula Narożna-Szamałek przy współudziale mgr Barbary Kirschke. Konsultował dr Krzysztof Szamałek z Instytutu Archeologii i Etnologii PAN Oddział w Poznaniu. Piąty sezon badań. Cmentarzysko ludności kultury łużyckiej z okresu halztackiego.

W 1992 r. przystąpiono do badań szerokopłaszczyznowych. Nowe wykopy wytyczono w miejscach, w których podczas badań sondażowych w ubiegłych latach natrafiono na groby całkowicie zachowane. Rozkopano ogółem powierzchnię 2 arów, odkryto kolejnych 8 grobów (nr 40–47) datowanych na okres halztacki. Jednym z takich miejsc była kulminacyjna partia garbu terenowego, na którym znajduje się cmentarzysko.

Pod warstwą orną na tle żółtopomarańczowej gliny morenowej rysowały się ciemnobrunatne i ciemnoszare wypełniska jam grobowych o wymiarach od 3 x 2,8 do 1,6 x 2,2 m. Były one nieckowato zagłębione, ich miąższość wynosiła ok. 40 cm nie licząc poziomu akumulacyjno-próchniczego znajdującego się ponad stropem jam. W większości grobów natrafiono na szczątki stosów pogrzebowych, przepalone szczątki ludzkie oraz fragm. ceramiki bądź całe naczynia i nieliczne zabytki metalowe. W grobie 42 natrafiono na skupisko mniejszych kamieni polnych, stanowiących obstawę pojedynczej popielnicy. W wielu grobach wystąpiły liczne fragm. ceramiki grafitowanej oraz fragm. ceramiki malowanej przy użyciu barwy czarnej i brunatnej.

Nasuwa się spostrzeżenie, że wielkości jam grobowych znacznie przewyższały odkryte w ubiegłych latach. Wydaje się prawdopodobne, że w jamach tych dokonywano kremacji zmarłych, a w przypadku grobu 40 jamę wykorzystano do złożenia w nim szczątków zmarłego wraz z wyposażeniem. Badania w 1992 r. tego niezwykle interesującego cmentarzyska dostarczyły kolejnych bardzo ciekawych informacji źródłowych dotyczących obrządku pogrzebowego.

Przewiduje się kontynuację badań.

Kąty, st. 1
gm. Somonino, woj. gdańskie
AZP 14-39/40

Muzeum Archeologiczne w Gdańsku

Badania prowadził mgr Mirosław Fudziński. Finansowane przez Muzeum Archeologiczne w Gdańsku. Siódmy sezon badań. Cmenta-